

som jeg, allerede tilstræffelig har fremhævet, efter min Opfattelse en af de mest nholdbare Bestemmelser i hele Lovforslaget. Dernæst foreslaar jeg, at Udtrykket „en Dag“ bliver tydeliggjort derved, at der tilføjes „simpelt Fængsel“, saaledes at man dog kan se, hvad der menes, og at man ikke for at forstaa Loven skal være nødsaget til at ty til en tvivlsom Fortolkning. — Endelig er der Ændringsforslagene under Nr. 31 og 33, stillede til § 22 og vedrørende Spørgsmaalet om Angiveri. Ligesom det at belønne en Angiver ved at gøre ham delagtig i Bøderne synes mig overhovedet at være et meget tvivlsomt Princip, er det just i dette Tilfælde, hvor Bøderne ere af saa usædvanlig Størrelse, endnu mere at befrygte, at det vil virke i højeste Grad demoraliserende. Det kan blive en ren Spekulationsforretning at udfinde smaa eller større Forseeljer i Bryggerierne, man kan gøre sig det til Levebrød at gøre sig til Angiver i disse Sager. En Arbejder eller en anden Mand, der er beskæftiget i Bryggeriet, og som maaske selv er delagtig i den begaaede Forseelse, vil endda kunne tjene svære Penge, hvis han giver sig til at angive sin Principal. Jeg foreslaar, at denne Belønning for Angiveri bortfalder. Men hvis man vil fastholde dette Princip, foreslaar jeg subsidiært, at man i hvert Fald kun giver sliG Belønning i det Tilfælde, hvor Forseelsen er stet forsætligt og i svigagtig Hensigt. Thi den Ide, at Bryggeriernes Folk eller hvilken som helst anden skulde kunne faa høj Betaling for at gaa omkring og angive almindelige Uagtsomhedsforseeljer, forekommer mig dog at være i allerhøjeste Grad frastødende. — Endelig det sidste Ændringsforslag. Det gaar ud paa at fastsætte, at Loven ikke træder i Kraft den 1ste Oktober men den 1ste November. Tanken hermed er, at naar Loven først træder i Kraft den 1ste November, ville vi da have den Fordel, at Rigsdagen vil være samlet til den Tid, og det turde nok være, at man, naar Loven i Virkeligheden skal fø-

forebygges, hvis vi give en Maanedes længere Respit, da Rigsdagen vel formodentlig kommer sammen i Begyndelsen af Oktober og altsaa faar Tid nok til at rette saadanne Mangler, som ved nærmere Overvejelse nok ville vise sig ønskelige. — Jeg har hermed gennemgaaet de af mig stillede Ændringsforslag og skal til Slutning endnu anbefale dem i størst mulige Udstrækning til Tingets Vedtagelse.

Bjerre: Jeg vil meget anbefale det høje Ting at stemme for mine Ændringsforslag. Det første Ændringsforslag gaar ud paa at forandre Tallet 2 $\frac{1}{4}$ til 3. Det vil altsaa sige, at det Øl, der ikke holder 3 pCt., skal være skattefrit. Jeg haaber, at Flertallet af dette Tings Medlemmer ville indrømme, at saadanne Ølsorter som Dobbeltøl, Bitterøl og Hvidtøl ikke bør beskattes. Naar de Herrer have argumenteret til Fordel for en Stat paa Øl, have de altid holdt paa, at Bajerstøl var moralsk fordærveligt og ren Lüksus; men sliGt kan dog ikke siges om Dobbeltøl, Hvidtøl og Bitterøl. Det er jo sunde og gode Næringsmidler, der ikke saaledes kunne siges at være Lüksus og fordærvelige i moralsk Henseende. Jeg kan derfor ikke indse, at der kan fremsføres nogen som helst Grund til at gaa ned til en saa lav Procent som 2 $\frac{1}{4}$. Der kan ikke være andre Grunde end rent finansielle. — Men naar det altsaa er saaledes, at det ikke er for at højne Moralens eller for at forbedre Samfundet eller for at ramme Lüksus men simpelthen for at faa Penge i Statskassen, at de Herrer gaa til den Yderlighed at lægge Stat paa sunde og gode Næringsmidler, som bruges af den store almindelige Befolkning, synes jeg ikke, at man har nogen Ret til at tale paa den Maade, man har talt. Hvis de Herrer ville stemme for mit Ændringsforslag, mener jeg, at de med nogen Ret kunne tale om Moral, men ville de det ikke, saa have de sandelig ikke Ret dertil. Saa have de simpelthen været med til at